

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9C/130/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115207638
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8115207638.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: Komerční banka a.s., so sídlom Na Příkopě 33/969, 114 07 Praha 1, Česká republika, právne zastúpeného JUDr. Jiří Vlasák, usadený euroadvokát, so sídlom Laurinská 18, 811 01 Bratislava, proti žalovanému: D. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G.Č. XX, XXX XX P., o zaplatenie 9 283,03 Kč s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 8 204,93,- Kč, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v prospech jeho právneho zástupcu JUDr. Jiřího Vlasáka náhradu trov konania vo výške 76,20 €, tvorenú trovami právneho zastúpenia vo výške 56,20 € a ostatnými trovami vo výške 20 €, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou došlou súdu dňa 30.03.2015 sa žalobca domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 9283,03 CZK s príslušenstvom ako nároku zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy, z ktorej si žalovaný plynúce mu záväzky riadne a včas nesplnil.

Žalobca sa k žalobe vyjadril podaním došlým súdu dňa 12.10.2015, kde uviedol, že v ČR je proti nemu vedené insolvenčné konanie.

Vzhľadom na to, že sídlo žalobcu je v Českej republike a žalovaný má bydlisko tamtiež, je vo veci daný cudzí prvok a preto sa súd musel primárne zaoberať svojou medzinárodnou právomocou.

Otázku právomoci v občianskych a obchodných veciach pre rozhodné obdobie upravuje Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, ktoré sa uplatňuje od 10.01.2015.

Podľa základného pravidla uvedeného v čl. 4 ods.1 nariadenia - Ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

Podľa čl. 26 ods.1 nariadenia - Okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto kritérium sa neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 24.

Podľa čl. 27 nariadenia - Ak má súd členského štátu konať vo veci, v ktorej majú výlučnú právomoc súdy iného členského štátu na základe článku 24, aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

Podľa čl. 28 nariadenia - Ak je osoba, ktorá má bydlisko v jednom členskom štáte, žalovaná na súde iného členského štátu a nezúčastní sa konania, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc, pokiaľ si právomoc nemôže založiť na ustanoveniach tohto nariadenia.

Z citovaných ustanovení nariadenia je zrejmé, že konajúci súd skúma ex offo svoju právomoc iba v prípade tzv. výlučnej právomoci.

Aj keby teda súd v danej veci medzinárodnú právomoc nemal (čo sa vzhľadom na bydlisko žalovaného javí ako dané), jeho právomoc je založená tým, že sa žalovaný konania zúčastnil (vyjadril sa k žalobe) a námietku nedostatku právomoci konajúceho súdu nevzniesol.

Okresný súd Prešov má teda právomoc vec rozhodnúť.

Žalobca svoj nárok špecifikoval nasledujúco (čl. 42):

- a) istina 8704,93 Kč,
- b) zmluvný úrok z povoleného a nepovoleného debetu 168,10 Kč,
- c) poplatky 410 Kč.

Poplatky boli žalobcom ďalej špecifikované nasledujúco (č.l. 43):

- mesačný poplatok za vedie účtu - 49 Kč,
- poplatok za zaslanie výpisu - 25 Kč,
- zmluvná pokuta za prekročenie povoleného debetu - 200 Kč,
- poplatok za výber hotovosti z bankomatu - 78 Kč (2 x 39 Kč),
- poplatok za zaslanie oznámenia o prečerpaní - 20 Kč,
- poplatok za zaslanie výpisu - 5 Kč,
- poplatok za dotaz v bankomate inej banky - 20 Kč,
- poplatok za položky - 13 Kč.

Listom zo dňa 28.01.2016 vyzval súd žalobcu, aby preukázal, kde v predložených zmluvách sa nachádza inkorporačná doložka o záväznosti Sadzovníka poplatkov, keďže:

- Zmluva o zriadení a vedení Perfect konta v bode 1.2 uvádza - V souladu s § 273 obchodního zákonníku jsou nedílnou součástí této Smlouvy Všeobecné obchodní podmínky Banky a Podmínky k Perfektu.
- Zmluva o zriadení a používaní platobnej karty v bode 5 uvádza - KB činí v souladu s § 273 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v platném znění, nedílnou součástí této smlouvy Podmínky pro vydávání a používaní platebních karet Eurocard/MasterCard a VISA Komerční banky, a.s. účinné od 1.4.2003.

- Zmluva o poskytnutí Expresnej linky KB v bode 4 uvádza - „KB činí v souladu s § 273 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v platném znění, nedílnou součástí této Smlouvy Podmínky Komerční banky, a.s., pro poskytnutí a využívání Expresní linky KB (dále jen Podmínky), přičemž obě smluvní strany se zavazují dodržovat jejich aktuální platné a účinné znění. Klient současně s podpisem této Smlouvy potvrzuje, že se seznámil s celým obsahem těchto Podmínek a souhlasí s nimi.“

Na uvedenú výzvu žalobca nereagoval a uvedené súdu nepreukázal. Zaslal súdu 57 strán sadzovníkov(č.l. 44 - 101) bez toho, aby uviedol, čo nimi preukazuje.

Súd rozhodol na pojednávaní konanom dňa 07.03.2016, na ktorom vykonal dokazovanie listinami predloženými žalobcom a prihliadajúc na tvrdenia účastníkov konania zistil nasledujúce:

Žalobca a žalovaný uzavreli

- Zmluvu o zriadení a vedení Perfekt konta,
- Zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty,
- Zmluvu o poskytnutí Expresnej linky.

Na základe vyššie uvedených zmlúv bol žalobcom žalovanému poskytnutý povolený debet Štart do výšky 5000 Kč.

Žalobca predložil súdu výpis z účtu žalovaného zo dňa 13.12.2013 za obdobie 14.11 - 13.12.2013. Podľa tohto výpisu bol počiatočný zostatok 3824,93 Kč a konečný zostatok 8783,03 Kč. V uvedenom období žalobca čerpal sumu 4400 Kč (spolu s počiatočným zostatkom, tak ide o sumu 8224,93 Kč) a zvyšná

na ľarchu účtu pripísaná suma bola tvorená poplatkami vo výške 390 Kč a úrokom vo výške 168 Kč. V sume počiatočného zostatku bol zarátaný aj poplatok 20 Kč zo dňa 13.11.2013 ako poplatok za dotaz na zostatok v bankomate inej banky.

Žalobca predložil súdu výpis z účtu žalobcu zo dňa 30.12.2013 za obdobie od 14.12. - 30.12.2013. V uvedenom období bol na ľarchu účtu pripísaný poplatok za upomienku vo výške 500 Kč.

Z dôvodu, že žalovaný sa dostal do nepovoleného debetu, čím vážne porušil podmienky Zmluvy o zriadení a vedení Perfekt Konta, žalobca od tejto zmluvy listom zo dňa 19.12.2013 odstúpil a následne listom zo dňa 03.01.2014 oznámil žalovanému zrušenie účtu a požiadal ho o úhradu ním vyčíslenej dlžnej sumy 9283,03 Kč.

Vyššie zistený skutkový stav súd právne posudzoval nasledujúco:

Podľa § 1 zákona č. 321/2001 Sb. o niektorých podmienkach zjednávaní spotrebiteľských úverov tento zákon stanovuje niektoré podmienky zmluvy, ktorou sa dojednáva spotrebiteľský úver v súlade s právom Európskych spoločenstiev.

Podľa § 2 písm.a) zákona č. 321/2001 Sb. spotrebiteľským úverom je poskytnutie peňažných prostriedkov alebo odložená platba, napríklad vo forme úveru, pôžičky alebo kúpy prenajatej veci, za ktoré je spotrebiteľ povinný platiť.

Podľa § 2 písm.b) zákona č. 321/2001 Sb. spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nejedná v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a v ktorej prospech je spotrebiteľský úver dojednaný.

Podľa § 2 písm.c) zákona č. 321/2001 Sb. veriteľom je fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti alebo združenie takýchto osôb.

Podľa § 708 ods.1 Obchodného zákonníka - Smlouvou o bežnom účtu se zavazuje banka zřídít od určité doby v určité měně účet pro jeho majitele, přijímat na zřizený účet peněžní prostředky, vyplácat z něj peněžní prostředky nebo z něj či na něj provádět jiné platební transakce.

Podľa § 711 Obchodného zákonníka - Smlouva o bežnom účtu může stanovit, že banka provede do určité částky příkazy k platbám, i když k tomu není dostatek peněžních prostředků na účtu. Nejsou-li práva a povinnosti stran při poskytnutí těchto peněžních prostředků sjednány ve smlouvě o bežnom účtu, řídí se úpravou smlouvy o úvěru (§ 497 a násl.).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka č. 513/1991 Sb. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú (ods.1) a ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky (ods.2).

Podľa § 273 ods.1 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k nasledujúcim záverom:

Medzi žalobcom a žalovaným boli uzavreté zmluvy uvedené vyššie, v rámci ktorých bol žalovanému poskytnutý povolený debet vo výške 5000 Kč.

Pokiaľ ide o rôzne žalobcom účtované poplatky, tak tieto sú účtované na základe ním vypracovaného sadzobníka poplatkov. Žalobca však ani na výslovnú výzvu súdu nepreukázal vo vzťahu k účtovaným poplatkom inkorporačnú doložku (obdoba § 273 Obchodného zákonníka - Časť obsahu smluvy lze určiť také odkazom na všeobecné obchodní podmínky vypracované odbornými nebo zájmovými organizacemi nebo odkazem na jiné obchodní podmínky, jež jsou stranám uzavírajícím smlouvu známe nebo k návrhu přiložené.), ktorá by sadzobník poplatkov robila právne záväzným aj pre žalovaného. Na základe uvedeného nepriznal súd žalobcovi poplatok z 13.11.2013 - 20 Kč, poplatky za čas od 14.11. až 13.12.2013 - 390 Kč a poplatok zo dňa 19.12.2013 - 500 Kč.

Rovnako súd nepriznal ani úroky - 168,10 Kč, keďže žalobca nepreložil súdu súčasť zmluvy, v ktorej by sa výška úrokov nachádzala. Navyše sa súd nemôže stotožniť s úročením tzv. debetného zostatku, nakoľko to bol práve žalobca, ktorý debetný zostatok umožnil, keď k sume zostatku 3824,93 Kč umožnil žalovanému čerpať sumu 4400 Kč a túto skutočnosť napriek výzve zo dňa 19.02.2016 nevysvetlil.

Okresný súd Prešov už vo veci sp. zn. 9C/90/2015 uviedol - „Súd má teda za to, že v prípade poplatkov za poskytovaný balík služieb, by pri omeškaní s ich splatnosťou patrili žalobcovi zákonné úroky z omeškania. Súd sa však nemôže stotožniť s tým, že takýmto spôsobom vytvára žalobca nepovolený debetný zostatok na bežnom účte, ktorý úrokuje vysokým úrokom vo výške 28 % ročne (úroky dosahujúce takmer trojnásobok úrokových sadzieb bánk pri spotrebiteľských úveroch), napriek tomu, že klientovi žiadne peňažné plnenie vo forme napr. úveru neposkytuje. Takáto zmluvná podmienka je teda v neprospech klienta - spotrebiteľa hrubo nerovnovážna a preto neplatná a to aj napriek tomu, že v § 53 OZ uvedená nebola, keďže tam uvedený výpočet je len demonštratívny. V rámci spotrebiteľských vzťahov (ale aj obchodných) je neprípustné, aby jeden subjekt poskytoval inému subjektu odplatu bez zodpovedajúceho protiplnenia.“

Na citovanom závere zotrúva procesný súd aj v prejednávanej veci.

Pokiaľ teda ide o výšku priznaného plnenia dospel k nej súd aplikujúc vyššie uvedené závery nasledujúco: 9283,03 Kč (suma požadovaná žalobcom) - 20 Kč (poplatok zo dňa 13.11.2013) - 390 Kč (poplatky za čas 14.11. - 13.12.2013) - 168,10 Kč (úroky za čas 14.11. - 13.12.2013) - 500 Kč (poplatok zo dňa 19.12.2013) = 8204,93 Kč.

Vo vzťahu k zamietnutej časti žaloby, súd ešte dodáva:

Podľa § 101 O.s.p. účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Uvedené ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku upravujú tzv. procesné bremená, resp. povinnosti, a to povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť.

Bremeno tvrdenia spočíva v tom, že účastník, ktorý má povinnosť tvrdenia, nesie tiež zodpovednosť za to, že sa súd skutočne potrebnú rozhodnú skutočnosť dozvie. Ak toto bremeno neunesie, prejaví sa to z jeho strany negatívne na výsledku sporu.

Dôkazná povinnosť je povinnosť účastníka označiť dôkazné prostriedky k preukázaniu tvrdených skutočností. Táto povinnosť je sprevádzaná inštitútom dôkazného bremena spočívajúceho v povinnosti dokazovať skutkové okolnosti predpokladané právnu normou, na základe ktorej účastník uplatňuje deklarované právo. Pokiaľ sa mu to nepodarí a dôkazné bremeno neunesie, prejaví sa to v procesnej rovine v podobe neúspechu v spore. Dôkazné bremeno vždy zaťažuje toho účastníka, ktorý má v konečnej fáze procesu dokázať pravdivosť určitého tvrdenia, ktorým odôvodňuje svoj návrh prednesený

súdu. Odporcu dôkazné bremeno, ani bremeno tvrdenia nezaťažujú vtedy, ak iba žiada nevyhovieť návrhu.

V civilnom procese platí ďalej tzv. prejednacía zásada. Vo všeobecnosti podľa tejto zásady je záležitosťou procesných strán, aké predložia skutkové podklady, vrátane dôkazov. Tvrdiť skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci a navrhovať dôkazy tieto skutočnosti podporujúce je tak výlučne vecou účastníkov konania a každá zo strán nesie procesnú zodpovednosť za to, že svojimi tvrdeniami vnesie do procesu ten skutkový materiál, ktorý bude v súlade s jej procesnými záujmami. Úspech v spore je možný len za náležitej podpory legitímnosti nárokov prostredníctvom dôkazov, ktoré strany predložia. Súd je oprávnený založiť rozhodnutie na skutočnostiach predložených procesnými stranami, a to, čo strany nepredložia, nemôže brať za základ pre svoje rozhodovanie. Účastníkom konania teda hrozí pri nesplnení dôkaznej povinnosti a pri neunesení dôkazného bremena, opierajúc sa o pravidlo „idem est non esse aut non probari“ (čo nie je dokázané, neexistuje), nepriaznivé rozhodnutie vo veci samej.

Dôkazné bremeno je teda inštitútom procesného práva, ktoré stíha toho účastníka, v ktorého záujme je aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a účastníkom tvrdená bola v konaní skutočne preukázaná. Pravým zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu vydať rozhodnutie i v tých prípadoch, keď určitá skutočnosť pre spor rozhodná dokázaná nebola, teda keď si súd nemôže urobiť záver o tom, že určitá skutočnosť je alebo nie je pravdivá. Dôkazné bremeno je teda inštitútom, ktorý súdu umožňuje rozhodnúť v tzv. dôkaznej núdzi.

V prejednávanvej veci žalobca napriek výslovnej a opakovanej požiadavke súdu na predloženie dôkazov v jeho prospech, tomuto nevyhoviel, čím sám výlučne spôsobil, že žalobe nebolo možné čiastočne vyhovieť.

Na záver súd len podotýka, že v rámci civilného sporového konania nemajú banky žiadne výsostné postavenie založené na prezumpcii správnosti a dôvodnosti nimi uplatňovaných nárokov (ako si to často myslia) a nimi predkladané výpisy z bankovej knihy, resp. inej ich evidencie nemajú žiadnu „vyššiu“ dôkaznú hodnotu. Tieto výpisy totiž samé osebe nepotvrdzujú správnosť v nich uvedených údajov, pretože závisia od správnosti údajov vstupných.

Ak teda banka vystupuje v postavení žalobcu, musí rovnako ako každý iný veriteľ uplatňujúci peňažný nárok, dôvodnosť tohto nároku do posledného centu preukázať. Zároveň súd vyjadruje počudovanie nad tým, že žalobcovi spôsobuje problémy preukázať odôvodnenosť uplatneného nároku, napriek poučeniu súdu aké listiny predložiť treba a ktoré má zároveň výhradne k dispozícii iba žalobca.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že zaviazal žalovaného nahradiť ich žalobcovi, ktorý mal vo veci prevažný úspech.

Požadovaná bola suma 9283,03 Kč a priznaná bola suma 8204,93 Kč. Úspech žalobcu - 88%, neúspech žalobcu - 12%, čistý úspech žalobcu - 76% .

Trovy konania tvorí súdny poplatok vo výške 20 € z toho 76% predstavuje výšku 15,20 € a trovy právneho zastúpenia v zmysle Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Trovy právneho zastúpenia patria za nasledujúce úkony právnych služieb:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia dňa 02.07.2014 - 26,56 € + RP 8,04 €,
- b) podanie návrhu dňa 02.07.2014 - 26,56 € + RP 8,04 €,

spolu 69,20 € a z toho 76% = 52,60 €.

Odmenu súd nepriznal za úkon právnej služby zo dňa 10.12.2015, ktorý bol iba doplnením skutkových tvrdení, ktoré mali byť súčasťou samotnej žaloby.

Priznanú čiastku a trovy konania môže žalovaný zaplatiť na účet č.: 5042316452/0900 vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s., VS: 0148561066 a špecifický symbol 6946341137.

Napriek tomu, že súdu vo 02/2016 zaslaná plná moc pre advokátku Mgr. Lenku Heřmánkovú, zasiela súd toto rozhodnutie advokátovi JUDr. Jiřimu Vlasákovi, ktorého plná moc odvolaná nebola a ktorý bol v konaní na zastupovanie splnomocnený ako prvý, pričom žalobca neurčil, ktorému zo zástupcov má súd písomnosti doručovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov v 3 písomných vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude splnená dobrovoľne, môže ten, v prospech ktorého bolo splnenie povinnosti uložené podať návrh výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Zák. č. 233/ 1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti)